

Unione pro Latino Internationale Comitatu Linguistico

Circulare N° 4

Bruxelles, 16 Augusto 1912

Resultatus de votationes

Propositiones publicato in Circulare N° 3 habe obtento approbatione de membris sequente:

Propositione 1: Actis, Autschbach, Basso, Creux, Hartl, Meysmans et Moore = 7 voces.

Propositione 2: Actis, Autschbach, Basso, Creux, Meysmans et Moore = 6 voces.

Propositione 3: Actis, Autschbach, Basso, Creux, Meysmans, Moore et Rosenberger = 7 voces.

Propositione 4: Actis, Autschbach, Basso, Creux, Meysmans et Moore = 6 voces.

Propositione 5: Actis, Autschbach, Basso, Creux, Hartl, Meysmans et Moore = 7 voces.

Propositione 6: Actis, Autschbach, Basso, Creux, Meysmans, Hartl et Moore = 6 voces.

Propositione 7: Actis, Meysmans et Moore = 3 voces.

Propositione 8: Actis, Basso, Meysmans et Moore = 4 voces.

Propositione 9: Actis et Bernhaupt = 2 voces.

Propositione 10: Actis, Bernhaupt et Hartl = 3 voces.

Propositione 11: Actis et Bernhaupt = 2 voces.

Propositione 12: Actis et Bernhaupt = 2 voces.

Ergo propositiones 1, 2, 3, 4, 5 et 6 es adoptato ab Comitatu. Propositiones 7, 8, 9, 10, 11 et 12 non es adoptato.

Propositiones novo concernente Orthographia

Propositiones de Circulare praecedente tracta de orthographia de vocabulos latino. Pro vocabulos non latino me praesenta propositione sequente:

Propositione 1. — Vocabulos que non existe in latino conserva orthographia de suo lingua originale. Per ex., adagio (I), bulldog (A), cigarro (H). —

2

Sic nos habet pro omnia vocabulos (latino aut non) uno et idem principio: respectu de orthographia originale.

Propositione adoptato concernente orthographia de adjectivos et pronomines stipula que isto vocabulos es adoptato sub forma de ablativo singulare latino. Sed exiit in latino duo differente ablativos: illo masculini neutros et illo feminino. Es necessario que nos decida sub quale de isto formas vocabulos essera inscripto in dictionario. S^{re} Moore, que scribe ad me concernente isto quaestione, fac propositione sequente:

Propositione 2. — Adjectivos et pronomines es adoptato sub forma de ablativo neutro singulare de latino. Ex. bono, isto, illo. [Exceptiones adoptato es conservato]. —

Adoptio de isto propositione non significa que nos condemna accordo de adjectivo cum suo substantivo; nihil impedi que per propositione ulteriore nos permette mutatione de finale o in a (in adjectivos feminino). Sed isto quaestione debe essere resoluta in capitulo de Grammatica. Nunc es quaestione solomodo de orthographia, id es de forma generale sub que omne vocabulo es inscripto in Dictionario.

Me recipe adhuc propositiones sequente que tende ad mutare propositiones jam adoptato.

Propositione 3 (ab S^{re} Hartl). — Verbos essi adoptat sub forma de infinitivo latino; verbos deponent essi reduct ad forma activ. Ex. amare, timere, audire, legere; imitare, reverere, mentire, sequere.

Propositione 4 (ab S^{re} Hartl). — Vocabulos terminat per suffix ma essi adoptat sive sub form de nominativo, sive sub illo de ablativo. Ex. Drama aut dramate, thema aut themate.

Propositione 5 (ab S^{re} Hartl). — Nos adopta formas sequent: due (in loco de duo), tre (in loco de tres), no (in loco de nos), vo (in loco de vos), ist (in loco de isto), idente (in loco de idem), nil (in concurrentia cum nihil), nemine aut neme (in loco de nemo), qui (pro personas), que (pro res et object). —

3

Propositione 6 (ab S^{re} Rosenberger). — Vocabuli interna-
tional derivant ab latin es adopted sub form de radical
latin.

Radical latin de substantivi e adjectivi es form de
genitiv latin, minus termination ae, i et is de ist ca-
su: rostae, templi, amoris, maris, boni, bonae,
celebris. Paroli del quart declination, queli conservar -u
in lingu principal de Europ, debie conservar -u anque in
L. Universal, p. ex. manu (manual, manuscript); cetri no
debie conservar -u, p. ex. fruct (ivor). Paroli international
del quint declination latin quasi no existe.

Radical de verbi de conjugation 1, 3 et 4 es form de temp
present de indicativ latin in prim person de singular, minus
termination -o (resp. or). Ex am(o), scrib(o), audi(o). Pro verbi
de conjugation secund, it es inutil e impossibil statuar in
general; ist verbi existe in numer minim (circa 20 usibl pro
L. U.) e ili faciar evolution tro different in lingu divers. —

Propositione 7 (ab S^{re} Rosenberger). — Es adopted vocabuli
sequent: du (2), tri (3), noi, voi, it, cel sem (o cel sem),
nil, nul-hom, qui, que, quel, quat, alcum.

Propositione 8 (ab S^{re} Autschbach). — Verbo "esse", es
adoptato sub forma de suo infinitivo latino: esse et
non es. —

Propositione 9 (ab S^{re} Moore). — Regula que permitte
mutar ae et oe ad e es abrogato. —

Propositiones concernente Pronuntiatione

Principio de Academia pro Interlingua in isto quaes-
tione es: « Pronuntiatione de vocabulos latino es con-
forme ad antiquo latino ». An nos debe conservare aut
mutare isto principio? Quaestione es difficile. Existe bono
argumentos pro et contra.

Factores de antiquo pronuntiatione dice, cum bono
quero, que nos debe conservare ad omne vocabulo de
qualecumque lingua suo pronuntiatione originale.
Per exemplo, si nos adopta vocabulo anglo beefsteak,
nos non vade pronuntiare be-ef-ste-ak, sed nos
pronuntiare bilster.

Adoptione de pronuntiatione antiquo de latino es tanto plus necessario que non existe uno unico pronuntiatione moderno. Omne populos moderno pronuntia in modo differente. Solo modo pro realizare unitate in isto turre de Babel es adoptare pronuntiatione antiquo; illo es neutrale et acceptabile pro omne populos.

Adversarios de pronuntiatione antiquo responde que isto pronuntiatione es nimis contrario ad habitudines moderno. Nunquam publico potera assuefacere se ad pronuntiare, per exemplo, civitate = Kivitate (cum c = k) et natione = nat-ione (cum n = ɲ).

Ceterum, non es vero que adoptione de pronuntiatione antiquo realizara unitate. Nam, philologos non es concordate concernente pronuntiatione, antiquo de plure litteras. Per exemplo, ullo philologos crede que diphthongo ae debe essere pronuntiato ut ä germano; alios opina que ae = ai (ai in vocabulo francois bail). Diphthongo oe es pro uno ö germano, pro alteros oi (oi in vocabulo anglo boil). Pro littera v, unos adopta sono de v italiano, alios pronuntia v = u consonantico (volu = uolu). Digramma ph es, pro unos, u sono producto quando nos suffla flamma; pro alteros ph vale p+h (ut in vocabulo anglo tap-house = ta-p-h-ouse). Idem pro th = th anglo aut sono toto differente, t+h (ut in vocabulo anglo pot-house = po-t-h-ouse).

Dissentimentos existente concernente pronuntiatione es tam magno que appare ad me provisoriomodo impossibile adoptare systema uniforme de pronuntiatione. Et isto non es etiam necessario. Durante longo tempore, lingua internationale essera lingua scripto plus quam lingua locuto. Ergo quaestione de pronuntiatione non es nunc importante.

Me propone conservare in principio propositione de Academia concernente pronuntiatione antiquo, sed addere clausa que da omne satisfactione ad fautores de pronuntiatione plus moderno.

Propositione 10. - Pronuntiatione de vocabulos latino es conforme ad pronuntiatione latino antiquo.

Sice pronuntiare ae = e, oe = e, ph = f, th = t, s inter vocales = s dulce, ti ante vocale = tsi (excepto post s, t, x), y = i et v = v italiano.

Es etiam permissio pronuntiare c, g et sc (quando isto litteras praecede e, i, y, ae et oe) - ut in italiano: c = anglo tch, g = anglo dj et sc = anglo sh. -

Propositione 11. - Vocabulos non-latino conserva suo pronuntiatione originale.

S^{res} Moore et Devuyt propone adoptare pronuntiatione antiquo sine restrictione. Infelicemodo illos non es concord de concernente valore de litteras antiquo. S^{re} Moore seque systema uso in Universitates de Anglia; S^{re} Devuyt praefere systema de philologos germano:

Propositione 12 (ab S^{re} Moore) - Pronuntiatione de vocabulos latino es conforme ad pronuntiatione latino antiquo: ae = a + e (quasi ai), oe = o + e (quasi oi), ph = p + h, th = t + h, ch = k + h, c = semper k, g = semper duro, t = semper t forte, s = semper s forte (ss), y = franco u, j = i, v = u, z = d + s dulce.

Propositione 13 (ab S^{re} Devuyt) - Pronuntiatione de vocabulos latino es conforme ad pronuntiatione latino antiquo: ae = germano ä (fr. é), oe = germano ö (fr. eu), ph = germano pf, th = θ (anglo th), ch = χ (germano ch), c, g, t et s semper duro, y = ü germano, f = i, v = v italiano, z = graeco ζ (d + s dulce).

Propositione 14 (ab S^{re} Phipson) - Sice pronuntiare c (ante e, i, y, ae, oe) ut in latino medioevale: A. sh, G. sch, F. ch (sch). [Es plus simpliciter plus facile quam italiano ci]; p. e. excitari = ex + shitare es plus facile quam ex + tchitare = ekstshitare

Me preca miembros de Comitatu mittere suo votos tam cito quam possibile. -

Directore de Comitatu:
J. Meysmans,
Woluwe - St Pierre,
Bruxelles (Belgio)